

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.871

Dosar nr.464/32/2012

Ședința publică de la 26 februarie 2015

Președinte: X	- judecător
X	- judecător
X	- judecător
X	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva Sentinței nr.X din 27 iunie 2013 a Curții de Apel X – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Cauza a rămas în pronunțare la data 12 februarie 2015, dezbaterile fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea deciziei la data de 26 februarie 2015.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Soluția instanței de fond

1.1. Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel X – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, reclamanta S.C. X SRL a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor anularea, în parte, a Deciziei nr. 139/ ...03.2012, a Deciziei de impunere nr. X/...05.2011 și a Raportului de inspecție fiscală nr. X/...05.2011 emise de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, în ceea ce privește suma totală de X lei

reprezentând: X lei impozit pe profit; X lei accesorii aferente impozitului pe profit; X lei taxa pe valoarea adăugată și X lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Ulterior, reclamanta a chemat în judecată și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, în calitate de pârâtă.

În motivarea cererii, reclamanta a apreciat actele fiscale atacate ca fiind nelegale, arătând că în mod nelegal au fost înlăturate cheltuielile în valoare de X lei pentru care s-a stabilit un impozit pe profit de X lei, organul fiscal considerând, în mod greșit, pe fondul lipsei cunoștințelor în domeniul tehnologiei de fabricare a îngrășămintelor chimice și al refuzului de a desemna un expert tehnic în domeniul chimiei organice, că respectivele cheltuieli reprezintă modernizarea instalației de îngrășământ complex DAP, iar nu lucrări de revizii și reparații.

Totodată, în mod greșit s-a respins deducerea, pentru anul 2006, a cheltuielilor cu marfa declasată prin deteriorarea ambalajelor, în valoare de X lei, pentru care s-a stabilit un impozit pe profit de X lei.

În opinia sa, constatarea organelor fiscale contravine prevederilor art.21 alin.(3) lit.d) din Codul fiscal prin faptul că marfa degradată se încadrează în procentul de perisabilități prevăzut în normativele tehnice de fabricare a îngrășămintelor și nicidecum nu poate face obiectul prevederilor art.21 alin.(4) lit. c) din Codul fiscal.

De asemenea, în mod greșit organul fiscal a corectat veniturile înregistrate în perioada ianuarie – septembrie 2008, cu diferența valorică de X lei, stabilind un impozit pe profit suplimentar pe primele 3 trimestre ale anului 2008, la care a calculat accesorii de X lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, reclamanta a arătat că în mod greșit a fost respinsă deducerea taxei în sumă de X lei din Factura fiscală nr. X/24.12.2008 emisă de S.C. X SA pentru livrarea utilajului condensator de carbamat, calculând accesorii de X lei.

De asemenea, organul fiscal a corectat în mod greșit taxa pe valoarea adăugată înregistrată în perioada ianuarie – septembrie

2008 cu suma de X lei, la care a calculat majorări de întârziere de X lei. Suma corectată este din seria X/ 31.10.2008 în valoare de X lei (X lei taxa pe valoarea adăugată) emisă către S.C. X SA. A amânat la deducere, în temeiul art. 1342 alin. 2 lit. b) din Codul fiscal, taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei pe perioada cât societatea achitat sumele din facturile în avans, august 2008 – februarie 2009, la care au fost calculate majorări de întârziere de X lei.

1.2. Prin întâmpinare, autoritatea fiscală pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, susținând, în esență, că actele atacate sunt legale și temeinice.

1.3. Curtea de Apel X – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Sentința nr.X din 27 iunie 2013, a admis, în parte, acțiunea formulată de reclamantă, a anulat, în parte, Decizia nr. 139 din ...03.2012 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală de soluționare a contestațiilor și Decizia de impunere nr. X din ...05.2011 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. X din ...05.2011 - în ceea ce privește următoarele obligații fiscale suplimentare:

- impozit pe profit în sumă de X lei și accesorii în sumă de X lei calculate la suma de X lei reprezentând cheltuieli cu lucrările efectuate în vederea repornirii instalației de îngreșăminte chimice complexe DAP;

- TVA în sumă de X lei aferentă achiziției unui condensator de carbamat și accesorii în sumă de X lei.

Prin aceeași sentință, a respins capetele de cerere ale acțiunii referitoare la următoarele obligații fiscale suplimentare:

- impozit pe profit de X lei, calculat la suma de X lei reprezentând cheltuielile cu marfa declasată, precum și accesorii în sumă de X lei;

- majorări de întârziere în sumă de X lei aferente impozitului pe profit de X lei aferent facturii seria X/ 31.10.2007 în valoare de X lei;

- majorări de întârziere în sumă de X lei aferente colectării cu întârziere a TVA în sumă de X lei aferentă facturii seria X/31.10.2007 în valoare de X lei;

- majorări de întârziere în sumă de X lei aferente deducerii TVA în sumă de X lei aferentă achiziționării instalației de sulfat de amoniu.

1.4. Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut, în esență, următoarele:

În perioada 1.09.2010-17.01.2011 și 9.05.2011 – 31.05.2011 reclamanta S.C. X SA a fost supusă unei inspecții fiscale, perioadele supuse verificării fiind următoarele: 1.12.2007-31.12.2009 pentru taxa pe valoarea adăugată; 15.04.2005 – 31.12.2009 pentru impozitul pe profit și alte contribuții; 1.07.2007 – 31.12.2009 pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale. Rezultatele inspecției fiscale au fost cosemnate în raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 31.05.2011 și înregistrat la emitentul Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr. X. În baza celor reținute în acest raport a fost emisă decizia de impunere nr. X din ...05.2011.

Decizia de impunere a fost contestată de reclamantă, iar prin Decizia nr.139 din ...03.2012 Direcția generală de soluționare a contestațiilor a admis contestația pentru X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată; a desființat parțial decizia de impunere pentru suma de X lei (X lei taxa pe valoarea adăugată și X lei accesorii); a respins, ca neîntemeiată, contestația pentru suma totală de X lei (X lei impozit pe profit și X accesorii; X lei taxa pe valoarea adăugată și X lei accesorii).

Prin aceste acte au fost constatate și stabilite mai multe obligații fiscale suplimentare de plată, în sumă totală de X lei, în prezenta cauză fiind analizate doar cele pentru care a fost respinsă contestația administrativă (X lei).

Cu privire la impozitul pe profit, prima instanță a reținut că în luna decembrie 2009 reclamanta a înregistrat cheltuieli deductibile fiscal la calculul impozitului pe profit în sumă de X lei,

reprezentând contravaloarea lucrărilor efectuate în anul 2009 la instalația de fabricare a îngrășămintelor complexe-DAP, instalație care aparține S.C. X și care a fost preluată de reclamantă, prin Contractul de comodat nr. X/15.06.2009, impozitul stabilit suplimentar de organul fiscal fiind în valoare de X lei și accesorii în sumă de X lei.

Contrar celor susținute de reclamantă, în sensul că lucrările efectuate sunt de revizii și reparații, în scopul restabilirii stării tehnice inițiale, organul fiscal a reținut că, în realitate, a fost realizată o modernizare, cu schimbarea tehnologiei de fabricație ceea ce a condus la modificarea parametrilor tehnici inițiali la care a fost preluată instalația, cu optimizarea procesului de producție și cu producerea de sorturi diferite de îngrășământ prin folosirea de materii prime diferite și cu tehnologie diferită, ca beneficii figurând reducerea costurilor și a poluării, iar reclamanta a

În speță, expertul tehnic, care a efectuat expertiza încuviințată în cauză, a confirmat susținerile reclamantei cu privire la natura lucrărilor efectuate în anul 2009 la instalația de fabricare a îngrășămintelor complexe DAP, în sensul că acestea sunt lucrări de întreținere și reparații, scopul acestora fiind acela de restabilire a stării tehnice inițiale prin înlocuirea componentelor uzate.

Prima instanță a reținut, fie că este vorba de amortizarea fiscală, fie că este vorba de amortizarea contabilă, dispozițiile legale referitoare la amortizare se aplică doar în cazul în care are loc îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali ai acestora și obținerea de beneficii economice viitoare, suplimentare față de cele estimate inițial.

Or, așa cum rezultă din expertiza contabilă efectuată în cauză, în urma lucrărilor efectuate în anul 2009 la instalația de fabricare a îngrășămintelor complexe DAP parametrii tehnici inițiali nu s-au îmbunătățit, iar performanțele au fost inferioare celor realizate anterior acestor lucrări.

Prin urmare, nu se poate reține incidența dispozițiilor art. 24 din Codul fiscal referitoare la amortizare și nici a art. 21 alin.(3) lit.i).

Cheltuielile cu lucrările analizate sunt cheltuielile efectuate în

scopul realizării de venituri impozabile, deductibile în perioada în care au fost realizate, conform art. 21 alin.(1) din Codul fiscal și pct. 93 alin.(1) și pct. 94 alin.(1) din Reglementările contabile aprobate prin Ordinul nr. 1752/2005.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, organul de inspecție fiscală a stabilit că reclamanta nu are drept de deducere a TVA în sumă de X lei aferentă achiziției unui condensator de carbamat, pentru care furnizorul S.C. X SA a emis factura fiscală nr. X/24.12.2008 în valoare de X lei.

A reținut că pentru acest utilaj reclamanta nu a prezentat documente din care să reiasă datele de identificare ale acestuia și nu a justificat realitatea achiziției și a posibilității utilizării sale din punctul de vedere al stării de funcționare prin expertizare de către instituții de specialitate. În anul 2004, acest utilaj se afla în custodia S.C. X SA, iar în perioada 2004-2008 utilajul a făcut obiectul unor vânzări succesive, reclamanta fiind ultimul cumpărător, vânzătorul său fiind S.C. X SA.

În cauză, organul fiscal nu a constatat, faptic, inexistența utilajului, ci a reținut că datele tehnice ale acestuia nu se regăsesc în documentele de intrare în custodia S.C. X SA, iar cu privire la realitatea achiziției a reținut că documentele prezentate de reclamantă dovedesc realitatea existenței utilajului pe platforma S.C. X SA, dar că la data de 16.05.2011 a constatat, contrar celor reținute la controlul efectuat la S.C. X SA, că utilajul nu prezintă nicio dată de identificare, reclamanta prezentând doar cartea tehnică (anexată, în copie, la raportul de expertiză tehnică, filele 88-94, volumul III).

De asemenea, organul de inspecție fiscală a mai reținut că reclamanta nu a justificat nici posibilitatea utilizării utilajului din punctul de vedere al stării de funcționare prin expertizare ISCIR.

În cauză, s-a reținut, pe de o parte, că organul fiscal a reținut date contradictorii cu privire la utilajul condensator de carbamat, constatând, la verificarea efectuată la data de 26.10.2010, la S.C. X SA, existența utilajului și a plăcuței de identificare pe care este înscris numărul și anul de fabricație, pentru ca, apoi, la verificarea

făcută la reclamantă, la data de 16.05.2011, să constate că utilajul nu prezintă nicio dată de identificare, reclamanta prezentând doar cartea tehnică; aceasta în condițiile în care este în afara oricărei discuții existența a două utilaje cu caracteristicile celui în discuție (tip E202, având o greutate de 107,5 tone, care nu se mai fabrică în prezent).

Pe de altă parte, expertul tehnic a confirmat susținerile reclamantei privind necesitatea înlocuirii utilajului condensator de carbamat care este integrat în prezent în instalația de fabricare a ureei, precum și obligativitatea avizului ISCIR doar la momentul punerii în funcțiune a utilajului.

Prin urmare, prima instanță a reținut că principiul neutralității TVA impune recunoașterea dreptului reclamantei de deducere imediată și în totalitate a taxei aferente achiziționării utilajului condensator de carbamat, atâta vreme cât reclamanta a demonstrat că utilajul este destinat înlocuirii celui uzat cu care funcționează în prezent instalația de fabricare a ureei, respectiv în folosul operațiunii sale taxabile așa cum se prevede în art. 145 alin. 2 lit.a) din Codul fiscal, având în vedere și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

2. Calea de atac exercitată

2.1. Împotriva acestei soluții a formulat recurs Agenția Națională de Administrare Fiscală – ANAF, care a invocat prevederile art.304 pct.9 Cod procedura civilă – 1865 și a susținut, în esență, următoarele critici:

- referitor la impozitul pe profit în sumă de X lei, aferentă cheltuielilor în sumă de X lei reprezentând „Instalația de fabricare a îngrășămintelor – DAP”, instanța de fond și-a însușit în mod greșit susținerile societății comerciale și a acceptat în mod nelegal că lucrările respective ar fi fost făcute în vederea îmbunătățirii parametrilor de funcționare a instalației, având caracterul unor lucrări de reparații;

- în realitate, lucrările respective constituie o modernizare a instalației DAP, cu modificarea parametrilor inițiali și cu schimbarea tehnologiei de fabricație, fiind astfel aplicabile

prevederile art.24 alin.(1), (3) lit.d) și alin.(11) din Codul fiscal, pct.93 și pct.94 din OMFP nr.1752/2005;

- referitor la TVA în sumă de X lei, a susținut că instanța de fond a reținut fără temei caracterul deductibil al acestei sume;

- TVA în sumă de X lei este aferentă unei achiziții în valoare totală de X lei (un condensator de carbamat), organele de control, fiscal, în urma unor verificări încrucișate, stabilind că utilajul respectiv a făcut obiectul unor vânzări/ cumpărări succesive, în perioada 2004 – 2008, între mai mult firme: S.C. X SRL (2004), S.C. X SRL, S.C. X SRL, S.C. X SA și S.C. X SRL.

- oricum, în cauză, nu a existat o expertiză tehnică privind starea de funcționare a utilajului din partea ISCIR, astfel că cerințele dispozițiilor art.145 alin.(1) și (2), art.146 alin.(1) lit.a) Cod fiscal, nu sunt îndeplinite.

În concluzie, autoritatea fiscală recurentă a solicitat admiterea recursului, cu consecința respingerii integrale a acțiunii formulate.

2.2. S.C. X SRL, intrată în procedura de faliment prin Sentința civilă nr.X/2014 a Tribunalului X, a depus prin Lichidator judiciar X, Concluzii scrise și a susținut, în esență, că soluția instanței de fond este legală și temeinică, aceasta reținând în mod corect că societatea comercială nu datorează sumele de X lei, impozit pe profit suplimentar și, respectiv, X lei, TVA și nici accesoriile aferente acestei sume.

În concluzie, a solicitat respingerea recursului formulat de ANAF și menținerea soluției pronunțate de instanța de fond.

3. Soluția instanței de recurs

Recursul este întemeiat potrivit considerentelor care vor fi prezentate în continuare.

3.1. În ceea ce privește impozitul suplimentar pe profit, în sumă de X lei aferent unor cheltuieli în sumă de X lei, instanța de fond a reținut în esență, că aceste cheltuieli sunt deductibile la data efectuării lor, potrivit art.21 alin.(1) din Codul fiscal și pct.93 alin.(1) și pct.94 alin.(1) din Reglementările aprobate prin Ordinul nr.1752/2005.

Cu alte cuvinte, instanța de fond a reținut că cheltuielile respective au fost apreciate în mod corect de societatea comercială ca fiind deductibile, astfel că organele fiscale au reținut în mod nelegal că aceasta ar datora impozit suplimentar pe profit.

În cauză, este necontestat că cheltuielile în sumă de X lei reprezintă contravaloarea lucrărilor efectuate de societatea comercială în cursul anului 2009 la obiectul „Instalație de fabricare a îngrășămintelor complexe – DAP”.

Într-adevăr, potrivit art.21 alin.(1) din Codul fiscal, așa cum a reținut și instanța de fond, „pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile...”.

În cauză, însă, având în vedere natura și scopul cheltuielilor făcute la instalația respectivă, sunt aplicabile prevederile art.24 alin. (1) și alin.(3) lit.d) și alin.(11) Cod fiscal, potrivit cărora: „(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor, fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol. (3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile: d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix. Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează: a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune”.

Or, tratamentul fiscal al cheltuielilor ulterioare aferente unui activ este reglementat conform prevederilor pct.93 și 94 din OMFP nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează: „93.(2) Cheltuielile efectuate în legătură cu imobilizările corporale utilizate în baza unui contract de închiriere, locație de gestiune sau alte contracte similare se evidențiază în contabilitatea entității care le-a efectuat, la imobilizări corporale sau drept cheltuieli în perioada în care au fost efectuate, în funcție de

beneficiile economice aferente, similar cheltuielilor efectuate în legătură cu imobilizările corporale proprii. 94.(1) Costul reparațiilor efectuate la imobilizările corporale, în scopul asigurării utilizării continue a acestora, trebuie recunoscut ca o cheltuială în perioada în care a fost efectuată.

(2) Sunt recunoscute ca o componentă a activului investițiile efectuate la imobilizările corporale, sub forma cheltuielilor ulterioare. Acestea trebuie să aibă ca efect îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali ai acestora și să conducă la obținerea de beneficii economice viitoare, suplimentare față de cele estimate inițial. Obținerea de beneficii se poate realiza fie direct prin creșterea veniturilor, fie indirect prin reducerea cheltuielilor de întreținere și funcționare”.

Este adevărat că societatea comercială a denumit lucrările respective ca fiind lucrări de reparații, însă încadrarea fiscală a lucrărilor respective este determinantă de natura acestora, împrejurările și scopul în care sunt efectuate.

Astfel, în cauză este necontestat că instalația respectivă a fost preluată inițial de S.C. X SRL, fără a fi folosită, în baza unui contract de pază și conservare încheiat cu S.C. X SRL, aceasta fiind oprită din anul 2004, iar intimata reclamanta nu a întreprins niciun demers în vederea conservării, fapt pentru care se afla într-un stadiu avansat de degradare.

Drept urmare, nefiind cazul unei opriri din funcțiune a instalației tehnologice determinate de revizia periodică sau accidentală, lucrările nu au fost executate în scopul asigurării continuității în funcționare a instalației, pentru a constitui lucrări de reparații și pentru a fi recunoscute drept cheltuieli în perioada în care au fost efectuate.

Mai mult, din rapoartele privind tehnologia aplicată la repornirea instalației, rezultă că produsele fabricate au la bază un flux tehnologic de fabricație nou obținut urmare a reabilitării și modificării instalației cu încorporarea de utilaje noi.

Faptul că, în perioada ulterioară repunerii în funcțiune a instalației, societatea comercială nu a obținut beneficii economice,

cum a reținut și expertul, nu¹₁ justifică în mod rezonabil concluzia instanței de fond, din moment ce rezultatele sunt consecința activității generale a unității economice.

Astfel fiind, rezultă că organele fiscale au reținut în mod legal că cheltuielile în sumă de X lei, aferente „Instalației de fabricare a îngrășămintelor – DAP” sunt deductibile în condițiile amortizării acestora potrivit prevederilor art.24 alin.(1), (3) lit.d) și alin.(11) din Codul fiscal.

3.2. În ceea ce privește TVA în sumă de X lei aferentă Facturii nr.X/ 24.12.2008 în valoare de X lei privind achiziția unui aparat – Condensator de carbamat de înaltă presiune, instanța de fond a reținut, în esență, că TVA este deductibilă, fiind aferentă unei investiții care urma să înlocuiască un utilaj uzat, fiind incidente prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, concluzie lipsită de temei faptic și legal.

Într-adevăr, potrivit art.145 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă TVA aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul unor operațiuni taxabile.

În cauză, însă, în urma verificărilor efectuate privind realitatea și legalitatea achiziției utilajului Condensator de carbamat, achiziționat de intimata reclamanta S.C. X SRL de la S.C. X SA, organele de inspecție fiscală au reținut următoarele:

- acest utilaj a fost transportat în custodie în incinta S.C. X SA în anul 2004 și până la momentul efectuării controlului încrucișat (martie 2011) nu a înregistrat nici o modificare în structură; Nu s-au prezentat documente care să ateste viza ISCIR asupra programului de examinări, verificări și investigații, nici pentru lucrările efectuate și facturate, de asemenea, nu s-au prezentat la control nici devize sau situații de lucrări semnate și acceptate de ambele părți care să justifice realitatea lucrărilor efectuate;

- în perioada 2004-2008 a avut loc o vânzare succesivă a acestui utilaj între mai multe firme, între care s-au identificat: S.C.X SRL (2004), S.C. X SRL, S.C. X SRL, S.C. X SA (18.12.2008) și S.C. X SRL (24.12.2008);

- din verificarea faptică a¹ utilajului la S.C. X SA, a rezultat conform documentelor de intrare în custodia X, că nu se regăsesc date tehnice ale acestuia privind seria, nr. fabricație, masa netă etc. iar la control nu s-au constatat elemente de legătură între documentele de intrare în custodia SC X SA a utilajului „condensator carbamat 1600 m²” cu documentele prezentate la control din perioada 2008-2009;

- referitor la valoarea utilajului condensator de carbamat, reprezentanții legali ai S.C. X SA au răspuns că «nu se poate stabili valoarea reală» ;

Din verificarea faptică a utilajului la S.C. X SRL s-a constatat că utilajul din incinta S.C. X SRL nu prezintă nici o data de identificare/înscrisoare a numărului de fabricație sau alte date de identificare.

În raportul de expertiză s-a afirmat că utilajul respectiv „poate fi folosit de reclamant la instalația de fabricare a îngrășămintelor uree”, dar din actele dosarului rezultă că acest utilaj nu a fost în stare de funcționare la niciunul dintre deținătorii săi în ultimii 10 ani, după cum nici societatea comercială reclamantă nu l-a folosit, iar în anul 2014 a intrat în procedura de faliment.

Astfel fiind, rezultă că cerințele art.145 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal nu sunt îndeplinite, cum în mod temeinic și legal au reținut organele fiscale, suma de X lei reprezentând TVA nefiind deductibilă.

În concluzie, instanța de recurs constată că acțiunea formulată de societatea comercială reclamantă este neîntemeiată nu numai în ceea ce privește sumele reținute de instanța de fond, ci inclusiv pentru suma de X lei reprezentând impozit suplimentar pe profit și suma de X lei TVA, inclusiv accesoriile calculate de organele fiscale pentru cele două sume.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva Sentinței nr.X din 27 iunie 2013 a Curții de Apel X – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Modifică sentința atacată, în sensul că respinge acțiunea și pentru impozitul pe profit în valoare de X lei și TVA în sumă de X lei, cu accesoriile aferente celor două debite.

Menține în rest dispozițiile sentinței atacate.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 26 februarie 2015.

JUDECATOR,

X

JUDECATOR,

X

JUDECATOR,

X

MAGISTRAT ASISTENT,

X